

Publicerad 2005-10-01 18:12 av Cinemiracle

Mörkrädd

Då reser jag för första gången in i höstens mörker
utan att ha alldeles intill mig hon som rycktes bort
Så länge sedan är det som jag vann den varma kärlek
att jag helt glömt av hur rädd jag var för okändheten

Säg sänder du mig minnesljus att lysa upp i mörkret
när du inte längre håller mig så hårt i handen?
Får jag känna av din kärleks visdom i mitt hjärta
utan att för alltid gråta längtans alla tårar?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Cinemiracle med Poeter.se id #3660 innehar upphovsrätten